

Pozdrav svetega očeta — mladini. Nedavno je bil sprejet passau-ski škof Žiga-Feliks pri papežu v Rimu. Vsak škof poroča ob taki priliki o cerkvenih in verskih zadevah svoje škofije. Škof Žiga se je mogel pohvaliti, kako mladina njegove škofije z veseljem in pridno prihaja k mizi Gospodovi, večinoma mesečno, mnogi pa še po večkrat, nemalo celo vsak dan. »O, ko bi bili videli, kako se je zaiskrilo v očeh svetega očeta!« — pripoveduje škof Žiga. »Z nepopisno prisrčnostjo je papež izrazil svoje veselje ter je opetovauo poudaril, koliko je vredno, če prejema mladina v zgodnji dobi in večkrat sveto obhajilo. Najbolj se lahko žanesemo na tako pobožno mladino, ki je polna ljubezni do božjega Zveličarja: taki otroci so upanje in blagor katoliške Cerkve. Sveto obhajilo je pa tudi mladini sami zagotovilo varstva in blagoslova božjega. »Povejte ljubim otrokom,« je nadaljeval sveti oče, »da se docela zanašam na njih molitev in pobožnost in da jih. prosim, naj pridno in radi zame molijo, zakaj od otroške molitve pričakujemo vse dobro iz nebes. Nikogar Bog tako rad in gotovo ne usliši kot molitve ljubih otrok, ki radi in večkrat prejmejo Zveličarja v svoja nedolžna srca.«

Škof Žiga še pristavlja: »Jasno je bilo, da svetega očeta nič ni tako genilo, kar sem mu pripovedoval, kot zagotovilo, da je v škofiji mnogo mnogo otrok, ki pobožno in pridno prejemajo sveto obhajilo. Obljubil sem mu, da bom otrokom vse to sporočil in povedal, kar mi je bilo naročeno.«

To, kar je vrhovni poglavar svete katoliške Cerkve povedal omenjenemu škofu, velja za mladino vsega katoliškega sveta. Če bi kdo ugovarjal? »Kaj pa potrebuje sveti oče, tako velik gospod, mojih molitev? Kaj naj mu pa koristi moja revna priprošnja, ko ga je Gospod izbral za svojega namestnika in mu dal za to obilno inilosti!« ... Na to bi bilo odgovoriti: Papež ima zlasti dandanes sila težko, odgovorno službo, ki bi je brez posebne pomoči božje ne mogel prav izvrševati. Posebna milost je pa sad dobre molitve, zlasti take, ki jo opravljajo pobožna, nedolžna srca. In prav na td molitev papež posebno zaupa. Pomisliti tudi treba, da je sedanji papež že 50 let duhovnik, da letos praznuje že zlato mašo; zato je prav, da se vsi, ki smo otroci matere svete Cerkve, z iskreno ljubeznijo in v molitvi spominjajo zlatomašnega jublanta na papeškem prestolu.

Blagoslov pa, ki ga papež tolikokrat daje mladini vesoljnega sveta, naj krepí vašo voljo, dragi otroci, naj ohranja čista vaša srca, da boste dozorevali v pobožnosti in svetosti za tista leta, ki so najbolj nevarna, in da boste v tisti dobi stali močni kot hrasti in utrjeni zoper vse nevarnosti zapeljivega sveta.

Trajna vnema in zvestoba. Iz noči brezbožnosti, ki naj bi po načrtu dunajskih svobodomiselcev objela vse dunajske šole, svetlikajo kljub temu ljubke zvezde krščanskega junaštva in otroške zvestobe božjemu Zveličarju:

Dva dunajska otroka, stara tleвет in deset let, sta hodila tudi h krščanskemu nauku. Zdaj so jima pa komunistični starši prepovedali. Uboga otroka sta se morala odstraniti iz šolske sobe, kadar se je pričel pouk krščanskega nauka.

Toda, kaj sta si izmislila? Drugi otroci komunistov so šli med krščanskim naukom na igrišče, ta dva pa ne; hodila sta na obisk k božjemu Zveličarju v bližnjo cerkev.

Še bolj junaško je ravnal neki deček iz docela svobodomiselne družine. Največje veselje mu je bilo, če je mogel streči pri maši. Oče še slutil ni, kaj počenja njegov sinko. Deček je smuknil vsako jutro ob petih v bližnjo cerkev, stregel pri maši in prejel sveto obhajilo, nato se -pa vrnil domov, legel v posteljo, dokler starši niso vstali.